

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] nødvendige Foranstaltninger vedrørende de ledige Penge kunde iværksættes i fuld Forstaaelse med Pengeinstitutterne. Disse Forhandlinger forløb paa bedste Maade, idet man fra Bankside var fuldt ud enig i det Maal, Nationalbanken tilstræbte med sit Forslag, og man tiltraadte fra Bankside ogsaa, at dette Maal søgtes naaet ved Foranstaltninger, der i Princippet gik ud paa at binde en Del af de hos de private Banker opsamlede ledige Penge. Med Hensyn til den Maade, paa hvilken Nationalbanken havde foreslaaet, at det ønskede Formaal skulde naas, næredes der imidlertid, som der ogsaa blev givet Udtryk for paa Provinsbankforeningens Aarsmøde i Maj, ikke ringe Betænkelighed. Fra Bankernes Side foreslog man derfor, at man i Stedet for supplerede den gældende Banklovs Likviditetsbestemmelser med visse midlertidige ekstraordinære Likviditetskrav under Hensyntagen til Karakteren af Bankernes Indskud og til Tidspunktet for disse Indskuds Opstaaen. Sagen har derefter været gjort til Genstand for nærmere Forhandlinger mellem Handelsministeriet, Nationalbanken og de private Banker, og man er derunder naaet til Enighed om det nu forelagte Lovforslag, der uden at røre ved Hovedprincippet i det af Danmarks Nationalbank fremsatte Forslag ved en ændret Udformning af Forslagets Enkeltheder imødegaar Bankernes Betænkeligheder.

Foruden med Bankerne har der efter Ønske fra de paagældende været ført orienterende Forhandlinger med Repræsentanter for Hovedorganisationer for Erhvervslivet. Af Hensyn til Lovforslagets Betydning for Erhvervslivet har jeg fundet den af de paagældende ønskede Orientering ganske naturlig.

Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at enhver Bank ud over de likvide Beholdninger, som den i Henhold til Banklovens § 11 skal have til Raadighed, til enhver Tid i Kassebeholdning skal have et Beløb, der er lig med Summen af:

1) 40 pCt. af den Stigning, Bankens samlede Indskud paa Foliokonto og Kontokurantkonto samt Konto for Indskud og Laan fra indenlandske Sparekasser udviser siden ultimo August 1939,

2) 15 pCt. af Bankens samlede Indskud paa Foliokonto og Kontokurantkonto samt Konto for Indskud og Laan fra indenlandske Sparekasser,

3) 5 pCt. af Bankens samlede Indskud paa Bankbog m. v. paa Anfordring eller

med kortere Opsigelsesvarsel end 3 Maanedere og

4) 100 pCt. af saadanne Indskud, som direkte eller gennem anden Bank er modtaget fra indenlandske Banker, og som af disse henregnes til Kassebeholdningen i Forhold til Loven.

Den sidste Post under Nr. 4 er ikke af selvstændig Betydning, idet den kun omfatter Beløb, som allerede een Gang er medregnet til Kassebeholdningen i en anden Bank og derfor af den Modtagerbank, hvor Pengene havner, nødvendigvis maa holdes fuldt likvid. En Bank, der blot som Mellemmand — som en Slags Kommissionær — formidler en Overførsel fra en lille Bank til en Hovedbank, berøres naturligvis ikke af Baandlæggelsespligten.

Opgjort paa Basis af Bankernes Maa-nedsbalance pr. ultimo April 1942 betyder 40 pCt.s Bindingen af Stigningen paa Foliokonto m. v. et Beløb paa 303 Mill. Kr., medens 15 pCt.s Bindingen af de samlede Indskud paa Foliokonto m. v. repræsenterer 221,7 Mill. Kr. og 5 pCt.s Bindingen af Bankbogsindskuddene repræsenterer 42,3 Mill. Kr. Den øgede Kassebeholdning, som Bankerne tilsammen ifølge Lovforslaget skal have ud over den Kassebeholdning, som de i Henhold til den gældende Lov maa have til Disposition, udgør herefter pr. nævnte Dato i alt ca. 567 Mill. Kr.

Med Hensyn til Bindingen af 5 pCt. af de samlede Indskud paa Bankbog paa Anfordring eller med kortere Opsigelsesvarsel end 3 Maanedere vil jeg gerne oplyse, at man fra de private Bankers Side har næret Betænkelighed ved, at der paalagdes Bankerne en saadan Forpligtelse, naar Sparekasserne ikke inddroges under samme Bestemmelse. Der er imidlertid fra Nationalbankens Side lagt Vægt paa, at ogsaa en Del af Bankbogsmidlerne gaar med under Bindingen, og man har fra de private Bankers Side bøjet sig for de af Nationalbanken til Støtte for dens Standpunkt anførte Betragtninger. I denne Forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at jeg gaar ud fra, at Sparekasserne i deres Dispositioner, selv om de ikke omfattes af Loven, fuldt ud vil følge den Pengepolitik, som Lovforslaget er Udtryk for, og de Henstillinger, som Nationalbanken, hvis Forholdene giver Anledning hertil, maatte rette til dem.

I Forslagets § 2 er det bestemt, at Bankerne til deres Kassebeholdning kan medregne ikke alene, hvad de har liggende i Sedler og Mønt, men ogsaa Nettoanfordringstilgodehavender paa Danmarks Nationalbank og Nettoanfordringstilgodeha-